

asztékban!



ntés.

tudomására hozni, hogy... a kicsinybeni eladást... között a következő leg-

ASZOK, KARTON;

leszek;

ENDÖK.

ra eladási ár arányában

bb minőségű árukat a...asztalt bizalom és párt-...közönség becses figyel

tisztelettel

AUREL.

d ház, a színház mellett.

szal elhelyezés. Már évek hozza...kötőjeleket.

sz. 1885. April 14-iken, 2 Ugron...közönség becses figyel

Tisztelettel...kötőjeleket.

kötőjeleket...kötőjeleket.

balzsam.

Aból a legnagyobb gondal...kötőjeleket.

sz. evőket, mindent ha...kötőjeleket.

Pragában...kötőjeleket.

B. gyógytérában...kötőjeleket.

Budapest: Török J...kötőjeleket.

Eger. N.-Beckerek...kötőjeleket.

K. K. Szében. Komárom...kötőjeleket.

Óvár. Pozsony. Retsag...kötőjeleket.

Ólak. N.-Szombat. S.-A...kötőjeleket.

eld. Bakes-Csaba. Nagy...kötőjeleket.

sz. raktaron tartja ez...kötőjeleket.

CS,

ok gyógyítására...kötőjeleket.

és keményedésénél, a gyer...kötőjeleket.

és pókolvárnál; körömmé...kötőjeleket.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre... Egy évre... Egy évre...

Előfizetési helyben TELEGGI K. LAJOS és H. OSÁTHY KAROLY könyv...

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt“ közlönye. Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasábos petti sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű... Hirdetéseket felvételre a kiadó...

Országgyűlés.

Az országgyűlés vallási vitájának jellemvonása az, hogy az ellenzék (kivált a függetlenségi párt) elvekről vitatkozik...

pártolá. A tapasztalatok azonban, melyeket az autonómiával tettünk, b. Eötvöst arra birták, hogy élete végnapjaiban meg...

Német-orosz paktum. A lapok az orosz külügyminiszter és Schweinitz német nagykövete között és hó 13-án kicserélt azonos jegyzékeket közlik...

Egyiptomi ügy. Miután Németország, Ausztria Magyarország és Oroszország nagykövetei elküldötték jelentéseiket...

Török- és Olaszország. Római beavatott körökben azt hiszik, hogy Olaszország esetleg fegyveres erővel fogja Törökországot megakadályozni a Vöröstenger melletti kikötők elfoglalásában...

Kiss Albert beszéde. (A képviselőház jan. 23. tartott ülésén.) Közoktatásunk kérdésével óhajt foglalkozni. A középiskolai törvényjavaslattal szemben való várakozásában, dacára, hogy valami nagy reményeket nem táplált, mégis csalódott, elismeri a miniszternek azt az érdemét, mely az épületek emelésében nyilvánul, de a szó-

nok nem ebben keresi tanúgyünk fejlődését. A költségvetésben nagyobb összegben tűnnek fel a kiadások, melyek szintén a külsőségek fordítottjának. Ott van a fényes és a túlságosan drága központi igazgatás, utána jönnek nagy számmal a kerületi főigazgatók, majd a megyei tanfelügyelők egész legioja...

A pénzügyi bizottság ugyanis mindjárt jelentésének első lapján következőleg szól: „A pénzügyi bizottság örömmel tapasztalja, hogy tudományos közművelődési és tanintézetek folyton és egészségesen fejlődnek és haladnak.“ A szónok nem tudja, de azt kell hinnie, hogy a pénzügyi bizottság összetevészetete szerepét és hivatását az e célra hivatott és a ház által választott tanügyi bizottságával, mert ilyen nyilatkozatra csak a ház tanügyi bizottsága hivatott. És ő e kijelentését nemcsak el nem fogadja, hanem mint a tanügyi bizottság egyik tagja ez ellen nyilat és határozottan tiltakozik, (Helyeslés a szélső baloldalon.) mert az a valóságunk nem felel meg, sőt azzal homlokegyenest ellenkezik. — Ugyanis mikor 1868-ban a népnevelési törvény megalkottatott a népnevelési törvény igen szabad rendelkezési korszakot fejtett meg a közoktatási miniszter részére, mely körben szabályrendeletek útján igen tág ter nyílt intézkedni. E szabályrendeletek azonban abban tündökölnék, hogy folyton változó, folyton határozatlanok. Vannak népiskoláink közt olyanok, melyeknek még rendeltetését, taundószert sem határozta meg. — Ez az oka, hogy a különböző vélemények, — a különböző elvek — egymással folytonos ellentétben és harcban vannak. Jókai azt mondja, hogy a miniszter 13 éves kormányzata alatt sikeres hadjáratot folytat, a melyben ő reményét helyezi. A szónok is elismeri, hogy a miniszter hadjáratot folytat, de a hadjáratba nem helyezi reményét, mert ama miniszteri rendeletek a magok vezektoriális természetűek fogva ama harcot folytonosan elesbitik. Ez az oka, hogy az iskolát fenntartó hatóságok és a miniszter ama iskolák fölött egymással folytonos harcban állanak. És eme harc folyton közülrök ma egyik sem tudja határozottan, hogy ama sok versengés tárgyát képező iskolák kie lesznek hát végre-valahára? A község? Az államé? Vagy a felekezeti? És szónok ezen teyleg meglevő helyzeteknek örülni nem tud.

Mig oly sok községekben nincsen iskolánk, miut Irányi tegnap említette, addig első és fő teendőnk volna ott állítani iskolát, a hol nincs nem pedig apró községekben három-négy iskolát összetörlesztani, és nem volna szabad a hatóságokat és testületeket zaklatások által elkedvetleníteni.

Elismeri a szónok mindazt, a mi népoktatásunkat illetőleg e jelentésben dicsegetéremdel, de ama fényoldalak mellett, nem hunyhat szemet ennek árnyoldalai előtt. Említve volt, hogy csakugyan 2000 vagy kétezerrel több ama községek száma, melyekben nincs iskola. Erre nézve nem fogadható el a miniszter ama helyrehozgatása, hogy csak 200 egynehány van, melyben nincs, a többi pedig olyan, hogy 4-5 község van összecsaltoiva s egyiknek gyermekei a másikba járnak el. De ha a miniszternek és magyarázata elfogadható volna is, fenmarad még a másik árnyoldal is, csaknem fél millió iskolázatlanul levő gyermek. Azonban vizsgáljuk tovább. 1869-1873-ig, tehát 4 év lefolyása alatt Magyarország területén a közoktatásügyi miniszter befolyásával nem épült több új aepiskola, csakis összesen 60. A tanítóképezdek tanárainak száma 1869 óta 430-al szaporodott, míg a tanítói pályára készülő növendékek száma a kepezdekben ugyan azon négy év alatt következetesen apadóban van. Különösen komoly jelenség, hogy 1882 óta a képesített tanítók száma 351-el kevesebb a segédtanítók száma 1278-czal szaporodott. Ez adatokat a hivatalos jelentésből merítette. Ha ama tizenhárom év óta folyó harcra, melyre Jókai hivatkozott, ily eredménye van, a szónok a tanügyi bizottság nevében tiltakozik a pénzügyi bizottság ama kijelentése ellen, hogy tudományos közművelődési és tanintézetek folytonosan és egészségesen fejlődnek.“ (Helyeslés a szélső baloldalon.) Azt mondja ugyanis a pénzügyi bizottság jelentésének lapjain: „miután e betérjes-

tett költségvetés egyrészt a biztos és fokozatos haladás és fejlődés igényei, másrészt a pénzügyi helyzet korlátai által kijelölt közepet keretében mozog, a pénzügyi bizottság azt általánosságban elfogadásra ajánlja.“

A szónok, a pénzügyi bizottság jelentésével szemben még azt sem fogadhatja el, hogy ez a költségvetés a pénzügyi helyzet korlátai által kijelölt közepet keretében mozog. De még kevésbé fogadhatja el a másik állítást, hogy t. i. az a tanügy fokozatos fejlődése és haladása igényeinek megfelel. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.) Ha ez a költségvetést komolyan és alaposan megvizsgáljuk, arról leszünk kénytelenek meggyőződni, hogy az nem egyéb, mint mesterséges számcsoportosítás által való eltakarása amaz igen csekély összegnek, mely magára a közoktatás ügyre az államháztartásban előirányozva van. Népiskoláink fenntartása 1883-ban kerek számban szólna 12 millió frtba került. E 12 millió frthoz járult az állam 1 milli. frttal. A költs. 49 lapján ott találjuk az 1 millió frtot, de ha ez 1 millió frtnak különböző czimletekre való felosztását megnézzük, állítása azonnal be lesz bizonyítva. Ebből az egy millió frtból először is 2 főosztályra találjuk felosztva a különböző kiadásokat. Elemi népiskolák szükségletére A) jegy alatt előirányoztatott összesen 698,000 frt B) alatt felső nép-és polgári iskolák szükségletére 304,000 frt. Már maga ez a fő megosztás egyáltalában olyan, mely jelen viszonyaink közt ez a költségvetést elfogadhatlanú teszi. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.)

Több esztendeje már annak, mikor először kértem fel a minisztert arra, hogy e felsőbb nép-és polgári iskolákat ne kényeztesse el, mint tuiszeretett kegyelt gyermekét, ezeket ne szaporítsa; ezek költségeit a népiskolák kiadások terhére ne fokozza. Tegnap már Irányi a felsőbb népiskolákat illetőleg megtette a maga észrevételeit, tehát csak a polgári iskolákról szól. A polgári iskolák, azt mondja a miniszter tegnap beszédeben — hogy ezek a polgári iskolák még csak újak — hogy nem a miniszter állította fel, hanem a törvény rendeli, ő tehát meg nem szüntetheti azokat. Ez nem érette magát jogosultnak azokat megszüntetni, mert azok felállítását a hatóságok folyton kérelmezik. Nemcsak a szónok, hanem igen sokan szóltak fel már e házában, hogy ha már a polgári iskolákat megszüntetni nem akarja, legalább körvonalozza az iskolák tautervét, szabja meg hivatását és ha a már megívő polgári iskolákat megszüntetni nem tudja, legalább évenként ne növelje azok számát folyton és mindig, mert azok számának növelése aztán már egyeosen a miniszter úrtól függ. Azt mondja a miniszter, hogy a különböző hatóságok irnak és sürgetik. A szónok hivatkozik Kassa város példájára. Azon polgári iskolákra még mindig ama szabályrendeletek állanak, melyeket 1869-ben a közoktatási miniszter kibocsátott. A körülmények és viszonyok azóta változtak; ezen polgári iskolákra vonatkozólag egy nagyon kedvezőtlen közvélemény alakult. Már maga Budapest fővárosa nyilatkozott, legközelebb Kassa város irf fel és igen polgári iskolát egyenesen elítélte. És a miniszter ur mit tett? A helyett, hogy a polgári iskolát megszüntette volna, pedig Kassa város ellene kérvényezett, ipartanmülhelylyl látta el és egy tanúrok fizetését, mint a tanszerek és taneszközök beszerzésének költségeit is elvállalta. Pedig az oly nagy számú polgári iskolákban nem volt több 1883-ban 11,570 növendéknel; annak fenntartása 820,000 frtba került, ugy hogy ha a szónok nem megy is o y melyen a kérdésbe, mint Irányi tegnap a felső iskolákra nézve ment és ha ő csak átlag számít, minden növendék tanítása az illelt iskola fenntartó hatóságának és az államnak évenként 70 forintját vette igénybe. Ha tekintjük a népiskolát, a hol 5-7 frt költség hárul egy-egy növendék után, ez bizony sok és igen sok akkor, mikor ezen iskoláknak nincs kereslete. De a szónok nem szólna ellennük, csak ezen polgári iskolák ápolása ne a népiskolák hátrányára történék.

A népiskolákra nem fordít többet a miniszter 300,000 frttal. Most a pénzügyi bizottság ajánlja e költségvetésben 300,000 frtyit többlet felvételét és eme 300,000 frtból mennyi jut a népiskolák számára? 1884-ben volt 295 ezer frt, most előirányozatik 300 ezer frt.

A t. miniszter tegnap azt is mondta, hogy igenis hajlandó községi iskolákat felállítani, sőt örömmel ragadja meg az alkalmat arra. De ha a költségvetést megtekintjük, az annak homlokegyenest ellenkezőjét bizonyítja. Mi van itt előirányozva ez uj iskolák számára. Uj iskolák felállítására és építésére előirányozatik 30,000 forint.

A mikor uj iskolák építésére elő van irányozva 30,000 frt, a mérnöki munkákra szintén 30,000 frt, a szónok azt állítja, hogy ama községekben uj iskolák a miniszter által

nem 13 év alatt, ha ugyan még addig azon a széken fog ülni, hanem nagyon hosszú idő...

A középiskolai törvény megalkotása után, várakozással tekintett a történésekre. Az eredményről még hírrelátal mondani koraink tartja...

A hol a felekezeti gymnáziumok segélyezésére 20,000 frt iránymutatást, míg azoknak felügyelete 70,000 frtba kerül, ezt egész...

Az elmondottak alapján kijelenti, hogy a költségvetést a részletes tárgyalás alapján nem fogadjátja el.

A szónok ezután így folytatja: A vallásügyi vita oly magas színvonalra emelkedett már ma, hogy abba belebocsátkozni nem akarok.

En nem tudom, hogy e kijelentés és a kijelentés alapjául szolgáló meggyőződés a t. miniszter ur honnan merítette?

»DEBRECZEN« TARCZÁJA.

Hámosi ur mátkáját árulja. — Rajz. —

A „Debreczen” számára írta. Toinai Lajos.

Oh, minden a szerencsés társulástól függ! Nem tudom, ez a szép mondat a nagy Eötvös remek gondolatából van-e kiesve...

Nem mertem határozottan felelni erre a fogas kérdésre, már csak azért sem, mivel mai nap másként sem igen felelgetnek semmire...

A mivel lehetett, — mint most a semmi ből fölemelkedett nagy diplomaták mondják...

és folytonosan kezel, igen könnyen fegyverre, még pedig támadó fegyverre változtatná át.

A szónok végül hozzájárul az Ugron által beadott hat. javaslatot és kijelenti, hogy a költségvetést nem fogadjátja el.

A „Budapesti Hírlap” becses figyelmébe.

Volt már több ízben alkalmunk felkérni a fővárosi sajtót, legyen annyi figyelemmel ez iránt a szegény jó Debreczen városa iránt...

Ily nevezetes hazugság volt az, mikor a Vályi Jánosnak rendezett faklyászene alkalmából azt írták a mi csodészerű, puritán jellemű lakosságunkról...

Nem külföldi ember építi, honfi és aradi, ki ismeri az aradi közönséget, nem úgy, mint boldogult Skalmiczki építész-mérnök...

varral, szilvoriummal, mikor e hatalmas mondat megindult, boroscskával is, hanem tovább nem mentem.

hogy végre én is ki ne fejezzem a gyakorlati igazság iránti teljes elismerésemet.

— Tehát igazat adsz? — ragadta meg kezemet.

— Minden esetre.

— Belátod, hogy a szerencsés társulás mily nagy fontosságú?

— Én be.

— Minden viszonyok között?

— Igen.

— Barátságban, összeköttetésekben is...

— Meg most is felt kimondani.

— Igen, Pál.

— Mi különben, azt te is tudod, és sokszor tapasztalhattad, hogy úgy nagy és kis kérdésekben és jellembejáró dolgokban örökre megegyeztünk.

— Igazgatóim volt nekem is. Szi görög, de óvatost, mindig mintha egy kis selyem szüneten tartott volna.

— Minden a szerencsés társulástól függ.

— Gondoltam is, hogy ez sokak jölétének lehet forrása.

— Már első szerencsém, — folytató Pál barátom, és most szépen haladva előre — az volt György, érts meg édes György, hogy a

taná a színészetet. A műveltebb osztályok nem bírájk egymagukra.

Nagy az igényük, kevés rá a pénzük s a 60 ezer lakosságból a legnagyobb módos osztály nem járul a színészet fenntartásához...

Sokat nem fizet a drágább helyeken, inkább otthon marad, pedig tömegesen menne hazai történelmi művek és népszínművek előadásaira.

Hogy ezt kifeledik vidéki városaink színhézipítéséinél mindenütt?

Meennyi malczia és mennyi tájékozatlanság e néhány sorban!

Magyarországon más mindenütt, Kolozsvárt, Szegeden, Aradon, Kassán, Sz. Fejérvárt egyaránt nagy a panasz a felett, hogy a színészetet nem pártfogolják.

Pedig a debreczeni közönségnek méltán lehetnek „nagy igényei”, mert itt csak nem régen oly társulatok működtek, a melynek tagjai közé tartoztak Blaháné, Tannerné, Molnár György, Odry, Vizvári, Bercsenyi, Rónai, Egressy Akos, Vidor, Együd, Eöry, Fekter, Horváth Vincze, Benedek József, a két Szathmári, nem is számítva a vidék legjobb erőt s azokat, kik rövidebb időig működtek itten.

Tavaly hossz a vendégszerelések alatt zsufoolt házak előtt játszott Szigetzi József, E. Kovács Gyula, Ujházi Ede. Jókaitó jubileuma itt volt a leginpozansabb s épen most fogadtuk Paulay Edét valóságos nagy ovációkkal.

És e mellett Debreczen, melynek színészete és régi, rendelkezik egyszerű színház mellett szini nyugdíj-intézettel, a melynek tökéje felülmulja a 40.000 forintot, van szini-egyesülete, a városnak külön szini-bizottsága s ma már rendes szinmű-pályázata is.

Legtájékoztatlanabb azonban a czikkirót, a hol a czivis-osztályról beszél. Épen tegnap és tegnapelőtt láttuk, mint tölték meg zsufolásig épen a számokra fenntartott másodemeleti zártszék rendezésével felülmúlva a 60 krajczáros, ezuttal (az „Ember tragédiája” első előadása lévén) főlemelt áru helyei épen a legtekintélyesebb czivis polgárok és családjaik, a kiknek „van rá elég pénzük”, mert azt csakis a Bp. Hp. czikkirója nem tudja, hogy Debreczen törzspolgársága a legdupább az alföldön s ha kell, áldozni is tud, a mire vallanak a város nagyszabású köz-művelődési intézetei.

A mi különben a debreczeni színház helyeit illeti, tessék felülni egy igazi szakértő: Molnár Györgynek a színházról írt könyvét, a ki — ha nem csalódunk — épen a debreczeni színházról emeli ki azon tekintetben, hogy az egymás között maradnia szerető, módosabb polgárságnak alkalmas helyeket jelölt ki.

Imé, ily könnyelműen, vagy ennyi rosszakarattal iry főlánki is elterjedt, itt is szívesen olvasott fővárosi közlöny. A fővárosi sajtóban szereplő titkos ellenségek munkássága már is oly rossz vért szült városunkban, hogy társas köreink tekintélyesebb elemei ez ellen már határozottan fölépni szándékoznak. Megvagyunk azonban arról győződve, hogy a Bp.

Hp. felszólalásunkat figyelmebe véve, megszábadul a debreczeni mystifikációk eddigi forrásától.

Epen most olvassuk azt is, hogy Erdélyi Mariettát Krecsányi 4800 frttal szerződötteti akarta, mire ott termelt Aradi Gerő igazgató és 6000 forinttal szerződöttette a szép énekesnőt.

Milyen fonák logika az is! mennyire kiátszik ebből is, hogy a fővárosi sajtó oly kevéssé ösmeri a vidéki színészetet, mint általában a vidéket magát.

Erre Erdélyi Mariettával neha-neha szert lehet tenni. A viszonyok javulására azonban csak akkor lehetne következtetni, ha a vidéken működő kiváló drámai erők is E. Kovács Gyula, Benedek József, Molnár, a két Szathmári (sat.) kapnának ily fényes fizetéseket, így csupán azt látjuk, hogy a vidéki igazgatók sokat áldoznak az operettre és keveset a dráma.

Színház.

(„Az ember tragédiája,” drámai költemény. 1-ször és 2-szor adatott színházunkban f. hó 24 és 25-én.)

(r. ö.) Ha az „Ember tragédiája”-nak nagy szabású szerkezetéről s az egészről azt mondjuk, hogy nem szinpadra való, ez alatt azt értjük, hogy hatása fennköltebb, magasztosabb hatásu s az általa fennköltözt érzések nem a szokott szinpadok, hanem inkább templomiak, mert az ember e műben (midőn az első emberpár előtt a lombban feltűnik a messze jövő, látjuk küzdelmeit, emelkedését és bukását, végül — a föld hevények elfogytával — fizikai hanyatlását, a szerelmet, mely küzdelmeinkben folyton támogatott s végül a megváltó, minden megoldó hitet) — az embernek az egészhez való részességét tárja lelkünk elé.

E magasztos alapeszme megértéséhez járult a szinpad részéről s az egészről azt mondan ki, hogy a színész igrkezete és a rendező leleményessége. Az egyén itt a nagy eszme mellett alárendelt szerepet nyervén, a mű iránt a közönség tetszése sem nyilvánul a szokott s tapsban inkább csüdes tündés az, mely csupán egyes gyujtóbb helyeken lesz zajossá.

Tekintve az óriási feladatot, tekintve a helyzet különöségét, melyben legnevezetesebb az, hogy játszanok kell azt, mi csak részben játszható, még a nemzeti színház színészeivel szemben is megeledező a kritika a nemesebb i gy ek ez e t méltányásával. Ezt az igrkezett, ezt a gondot nem tagadhajuk el a mi szinészinktől sem. A tegnapi, második előadásról itélünk. Kivált Kis sné (Éva) az, kit nagy előismeréssel emeltünk ki. A paradi-csomi Éva naivságot természetesen bájjal mutatatta be, de a londoni vásárbán, mint polgárlány, már nem naiv volt, de hőbortos és széles; Pharaó rabzolganójának fájdalmát elhunyt térje felett s aztán engedelmes megadását s ezzel ellentétben mint Kepler alapjában jó, de könnyelmű neje szintén igen jó volt. Főskimerit a műnek drámai kitérőkre alkalmas helyein érte el; ilyenek Miltiades nejeinek haragos szavai a néphez, az anya kétségbeesése a falanszterben és legkivált mint a Dantornak magát felajánló pórnő. Ebben oly szépen, oly drámai erővel játszott, hogy játéka bármely

jó sors, mint hat osztályt végzett árva fiut a híres Derzi intézetnél Karácsonyval hozott össze. Ott nála, amennyi tapasztalatot gyűjtöttem, mennyi jó ebédet, vacsorákat...

És nevetett. Mert lehet az ilyen jó vacsorákon és ebédeken nevetni. — Bizony lehet.

— És tudod György, most rendes tanár vagyok, én aki árvaságom miatt most valahol egy városi őrökcskára volnék talán.

— Rendes tanár György a hisztóriából. És tudod egy kis szőcskét is vásároltam.

— Még nótélen korodban?

— Dehogy! hanyatlott hátra kedélyes nevetéssel. Hát ki tehetne ilyesmit nótélen korában? Egy szegény, hat osztályos dominus? Ah, persze! Előbb természetesen megházasodtam, és oly szerencsével...

— Karácsondy nővérét...

— Hát persze Karácsondy Pepit. Azt vettem el. Pepi egy igen jó teremtés volt...

Itt megállt.

Pepi, az az Hámosi Pálné, egy szegény, sovány, rut, idős leány volt, oly sovány, mint a jól kiszáradt öreg deszka. A karjaiból csak a csontok jutottak a szövetesség boldogítására.

Fogai mint a fonott ostor, egymásra igrkeztek és széles homlok-csontjába úgy voltak beékelve apró mozgó fekete szemek, hogy azok minden percében egymás felé fordulhattak.

De Pepi jó volt, kicsi volt és ezáltal ruhában is mennyit meg takaríthatott, mi egy tanárnál fölötte előnyös.

(Folyt. köv.)

szinpadon számot tet mint Julia, Izaura és ben nem volt semmi Adám az illúziót nag hogy trikójuk nem vo Budapest a láb- és vannak. Kivált az Ad mint a teli ing, mely zódnék az ujjak is. emberpár volt mindaz zett a szavaltathoz kel csak itt-ott csapott át kacósába és a bon mig a folytonos erő rekedt. Férfinak, gondos végig, de az egyes al lömböztek, legjeljebb o kivált külsőségeiben. egyeúsége a száj, foly Dautonauk, kinek alakja be. Halm a mint La és tanulmánnyal játszo moni vonásai nem ilene. Ugyazaz volt minden a szemben sem az a dacz a mely a költő intencio vele is, mint akar Adam gyen mondva, hogy nem grimacso, ugrácsoló es gök köze s a ruhaja se. Ezek a főbb szerepekben fellepettek kozul tak és szépen szavaltak c s a n y i n e és kivált ma, ki ezenkívül szepen veszes halottat megcsók Hippia. Foitenyi va Szabó Antal nem rend vaihoz kellő dallamos hatóságosabb, megkapóbb a és a patriarcha. Berkissé gyámoltalanka volt r á n d mint demagokó k nak igen jellemzőes ma jelenüben, Boránd ugyan jával komikusán tette a lett általa a falanszter ag szerű volt tanceza a london S a j ó Endre igen roko volt Keplernek, O v a r y amról tett tanuságot min eskimó. A fenesees hatásu n y i Mariska szépen ené annál gyöngébb volt N e n Peter apostol; szerepülo lékezett s rossz hangulyoz a helyzet fenesege mentet Kis s Mihály — mint min batosan, választékosan jár dokió rabzolga, mint va mint elegaus marquis.

Ennyit az előadók és hibáiról, oly részletese rendkívül alkalom megköv adas o s s e s e g e t i l ösmeréssel adozunk Krecsószegébb előadást; enné és változás szabatosabb kez színház korlatoit eszközeim level — ily nepes szinpad nek és keretek változatoso rendezését már kívanni sem net, a temetési menet imp a menyország, de kivalt hatása volt impozans és m nyon a próba s az első e segített Krecsányi s remé adasok mindig jóabb és j állandóan közönség is, kivá közönség szine-java berlo helyyarak nélkül. A diszes löstünk. Meg kell még em rezéről. A zene és énekek be D e l i n Henrik; egy h följőljebb ha a tapsok (na tapsok) következtében, a m szünetelni a zenekarnak. P a nagy műszerehozóját, K gatót, Velsbacher festőt s ket mindket este hívták s pozáns átiratát a közönség Igen örvendék e nagy kisérlet ily nagy sikerének méthöz méltó aidozatkesz sz ösmerésünkat fejezzük ki, a hogy a jó hangulatot a nemes ápolására fogják felhasználni

Helyi hír

* Sertés kivételük. A városban Debreczen városából a sertés szállítattott el Köbány nagy szám ez, a mindét e kiviteleben sem fordul elő. Pozsonyba 260 drb. juh szállt.

* A szinügyelet tegnap ülésén a Kövessy-fele szinügyatához meg szükseges 64 fr. vattatott és penztárunk utasi összegget, mihelyt a pályázat leuld, — fizesse ki a városi elnöke Pap Ferencz főjegyző Volt az egyletnek a m. 1884. pitó és 91 rendes tagja; a 1884. decz. 31-en 694 frt 26 pitványi tőke 540 frt. — Az 3 példányban felszerelve a t hoz a miniszteri jóváhagyás tak. Elnökö jelenti, hogy a t szünet ügében kiküldött bizo tekeletet nem tartottak, min nökségre közösen felkért po naga, felkérendő, hogy a biz egybe. — Ez alkalmommal fel

figyelmebe véve, megszavaztunk...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

szinpadon izárat tett volna. Gyöngébb volt...

Helyi hírek.

Sertés kivételünk. A folyó évi január havában...

Közviszga.

A ref. egyház leánynevelő intézetében a most folyó iskolai év első feléről...

A közönség köréből. *)

Köszönetnyilvánítás. Fogadják mindazon barátaink és ismerőseink...

Felelős szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

Dr. Szikszai Szabó József

orvos-, sebész-, tudor-, szülész-, műtő-, m kir. honv. törzsorvos. — lakását állandóan...

